

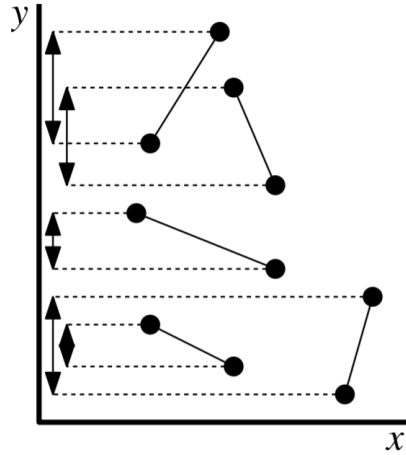
1 Giao Điểm Đoạn Thẳng Trong Mặt Phẳng

1.1 Ý Tưởng Thuật Toán

Trong mục này, chúng ta sẽ đi giải quyết bài toán tìm giao điểm của các đoạn thẳng trong mặt phẳng được phát biểu cụ thể như sau: cho một tập S gồm n đoạn thẳng trên một mặt phẳng, liệt kê tất cả các giao điểm giữa các đoạn thẳng đó.

Để giải quyết được vấn đề này không khó, vì ta có thể đơn giản là kiểm tra qua tất cả các cặp cạnh trong mặt phẳng xem chúng có giao nhau không. Giải thuật brute-force này chạy với độ phức tạp thời gian là $O(n^2)$. Tuy nhiên trong thực tế, hầu hết các cạnh không giao hoặc giao với một số ít các cạnh còn lại, vì thế số giao điểm có trên mặt phẳng nhỏ hơn nhiều so với bình phương số cạnh. Và vì vậy, ta mong muốn có một thuật toán chạy tốt hơn trong trường hợp này. Hay nói cách khác, một thuật toán mà tốc độ thời gian chạy không chỉ phụ thuộc vào số đoạn thẳng có trong mặt phẳng mà còn phụ thuộc số giao điểm giữa chúng.

Ta có nhận xét rằng, những cạnh ở gần nhau mới có thể giao nhau. Bây giờ, ta sẽ sử dụng quán sát này để xây dựng thuật toán toàn giao điểm. Gọi $S = \{s_1, s_2, \dots, s_n\}$ là tập hợp các đoạn thẳng. Ta không muốn đi kiểm tra những đoạn thẳng nằm cách xa nhau trong mặt phẳng. Để làm được điều này, ta gọi y -interval của một đoạn thẳng là hình chiếu của đoạn thẳng đó lên trục Oy . Ta có thể dễ dàng chứng minh rằng, nếu y -interval của 2 đoạn thẳng không trùng nhau thì chúng sẽ không giao nhau. Vì thế ta chỉ cần phải đi kiểm tra sự giao nhau giữa 2 đoạn thẳng có y -interval trùng lên nhau.

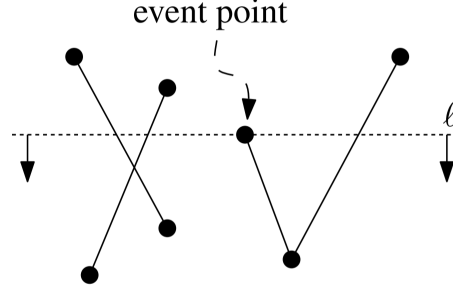

Hình 1: y -interval các đoạn thẳng

Để làm được điều này ta sử dụng một đường thẳng quét (sweep line) l đi từ trên xuống, xuất phát từ cạnh nằm trên cùng trong mặt phẳng. Khi đường thẳng quét từ trên xuống, ta chú ý đến tất cả các đoạn thẳng được giao với đường thẳng quét l (ta còn gọi giải thuật này là sweep line algorithm). Ta gọi trạng thái của đường sweep line l là tập hợp các đoạn thẳng giao với nó, trạng thái của đường thẳng quét sẽ được thay đổi trong quá trình l được quét từ trên xuống. Trạng thái của đường thẳng quét chỉ cần phải cập nhật khi đường thẳng đi qua 1 số điểm đặc biệt. Ta gọi những điểm này là điểm sự kiện (event point). Trong giải thuật này, event points là các đầu mút của các đoạn thẳng.

Khi l gặp 1 event point, nó phải cập nhật trạng thái (status) và thực hiện các kiểm tra giao điểm. Cụ

thể là nếu event point là điểm đầu của đoạn thẳng, thì đoạn thẳng đó phải được thêm vào trong status, và sau đó đoạn thẳng được kiểm tra xem có giao điểm với các đoạn thẳng có trong status hay không. Nếu event point là điểm cuối của đoạn thẳng thì đoạn thẳng được bỏ ra khỏi status.

Hình 2: Sweep line

Tuy nhiên, nếu chỉ làm như vậy, vẫn có trường hợp ta vẫn phải kiểm tra một số bình phương số cạnh lần giao điểm giữa hai cạnh. Để khắc phục điều này ta sẽ sắp xếp các đoạn thẳng theo thứ tự trái qua phải, và ta chỉ kiểm tra giao điểm giữa 2 đoạn thẳng khi chúng nằm cạnh nhau. Khi sweep line l tiếp tục đi xuống và vào một thời điểm nào đó thì thứ tự các cạnh trong status cần phải được thay đổi. Để giải quyết được vấn đề này, biến status phải được sắp xếp theo thứ tự từ trái sang phải. Và biến status không chỉ còn phải thay đổi khi gặp các đầu mút, mà biến status cũng phải được cập nhật thứ tự khi l đi qua giao điểm (intersection point).

Bồ đề 1.1 [1] Gọi s_i và s_j là hai đoạn thẳng giao nhau tại một điểm trong p và không có đoạn thẳng thứ ba cũng đi qua p . Khi đó tồn tại một điểm sự kiện nằm trên p làm cho s_i và s_j kề nhau trong biến status.

Bồ đề trên bảo đảm tính đúng đắn của thuật toán ta vừa xây dựng: Khi sweep line gặp một event point, nó sẽ dừng lại để kiểm tra giao điểm hoặc đổi thứ tự các cạnh trong biến status. Các biến status gồm các đầu mút của các đoạn và giao điểm giữa chúng. Đầu mút của các đoạn ta hoàn toàn biết trước, còn các giao điểm ta phải tính toán trong quá trình sweep line l quét mặt phẳng.

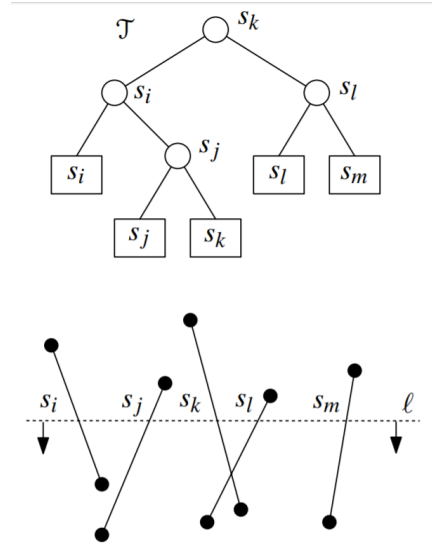
Các bước xử lý khi gặp event point được miêu tả cụ thể như sau. Khi đường thẳng quét gặp đỉnh trên của một đoạn thẳng, đoạn thẳng đó sẽ được kiểm tra giao điểm với 2 hàng xóm nằm cạnh nó trong biến status. Chỉ những giao điểm nằm dưới đường thẳng l mới cần được chú ý, vì những điểm nằm trên sweep line đã được xử lý xong. Khi đường thẳng quét gặp event point là giao điểm của 2 đoạn thẳng thì hai đoạn thẳng này đổi vị trí cho nhau trong event point, khi thay đổi vị trí, thuật toán tiếp tục kiểm tra giao điểm của 2 đoạn thẳng với cái hàng xóm mới. Tiếp theo, khi sweep line gặp event point là đầu mút dưới của một cạnh, ta xóa cạnh đó khỏi biến status. Khi đó 2 hàng xóm của cạnh được xóa trở thành hàng xóm của nhau và cần được kiểm tra xem chúng có giao điểm với nhau hay không.

1.2 Cấu Trúc Dữ Liệu và Thuật Toán

Đầu tiên ta cần xây dựng cấu trúc dữ liệu lưu các event point. Ở đây, ta sử dụng cấu trúc cây tự cân bằng để lưu các event point, và gọi cây này là Q . Ta cần thao tác xóa phần có tung độ lớn nhất trong cây event, trả về đỉnh đó và xử lý. Nếu hai event point có cùng tung độ thì ta sẽ lấy event có hoành độ thấp hơn. Cụ thể, ta thực hiện xây dựng cây event Q như sau: Ta định nghĩa phép so sánh $<$ giữa các event point. Với hai event point p và q , ta có $p < q$ khi và chỉ khi $p_y > q_y$ hoặc $p_y = q_y$ và $p_x < q_x$. Các event point được

lưu trong cây Q theo phép so sánh $\prec$. Với cấu trúc dữ liệu này, các thao tác thêm và xóa event đều mất $O(\log m)$, trong đó m là số các event đang được lưu ở trong cây Q .

Thứ hai, ta cần xây dựng cấu trúc dữ liệu cho biến biến status. Cấu trúc dữ liệu cho status, kí hiệu là T , được sử dụng để tìm kiếm hàng xóm của một đoạn thẳng s , thêm vào đó ta cũng cần phải thêm và xóa các đoạn. Ở đây, ta tiếp tục sử dụng cây tự cân bằng để giải quyết vấn đề này. Cụ thể như sau, ta lưu các đoạn giao với sweep line là các lá của cây tự cân bằng T theo thứ tự từ trái sang phải. Tiếp theo, ta cần phải lưu thông tin các nút trong của cây để thuận tiện cho việc tìm kiếm. Tại mỗi đỉnh trong ta lưu cạnh nằm bên phải cùng của cây con trái đỉnh đó.

Hình 3: Ví dụ cây tự cân bằng status

Giả sử ta cần tìm trên T cạnh nằm ngay bên trái của một điểm p nằm trên đường thẳng quét. Tại mỗi đỉnh trong của cây, chúng ta kiểm tra xem p nằm bên trái hay bên phải so với cạnh tương ứng với nút đó. Nếu cạnh đó nằm ở bên phải của điểm p , ta duyệt đến con trái của nút đó, và ngược lại đến khi ta duyệt đến một lá. Khi đó hoặc là nút ta thu được hoặc là lá nằm ngay bên trái so với nút đó tương ứng với đoạn thẳng mà ta cần tìm. Cuối cùng, ta có thể miêu tả thuật toán như sau.

Giải Thuật FindInterSections(S)

Đầu vào. Tập hợp S các đoạn thẳng trên mặt phẳng

Đầu ra. Tập hợp các giao điểm giữa các cạnh trong S

1. Khởi tạo cây event Q . Sau đó, lần lượt thêm các nút ứng với các đầu mút của các đoạn thẳng vào cây. Các đỉnh phía trên của các đoạn lưu thêm thông tin nó là đầu mút của cạnh nào.
2. Khởi tạo cây status T
3. **while** Q khác rỗng
4.   **do** Xác định event point p ở trong Q và xóa nó khỏi cây
5.   HandleEventPoint(p)

Trong phần trên, chúng ta đã miêu tả cách thuật toán xử lý khi gặp các event point. Trong trường hợp suy biến - các đoạn thẳng đồng quy - được xử lý trong hàm HandleEventPoint(p) như sau.

HandleEventPoint(p)

1. Gọi $U(p)$ là tập hợp các đoạn thẳng có đầu mút trên là p (Đối với đoạn thẳng nằm song song với đường thẳng quét, đầu mút bên trái được coi là đầu mút bên trên)
2. Tìm tất các đoạn thẳng trong cây status T chứa p (Các đoạn thẳng này liên kề nhau trên đường thẳng quét). Gọi $L(p)$ là tập hợp các đoạn thẳng có đầu mút dưới p và $C(p)$ chứa các đoạn thẳng có điểm trong là p
3. **if** $U(p) \cup L(p) \cup C(p)$ chứa nhiều hơn 1 cạnh
4.   **then** Lưu p là giao điểm
5. Xóa các cạnh $L(p) \cup C(p)$ khỏi T
6. Thêm các đoạn thẳng $U(p) \cup C(p)$ vào T . Thứ tự của các cạnh trên cây lúc này tuân theo thứ tự từ trái qua phải khi đường thẳng quét nằm ngay dưới p
7. **if** $U(p) \cup C(p) = \emptyset$
8.   **then** FindNewEvent(s_l, s_r, p) trong đó s_l và s_r là cạnh nằm bên trái và bên phải của p
9. **else** Gọi s' là đỉnh nằm tận cùng bên trái của tập $U(p) \cup C(p)$ trong cây T
10.   FindNewEvent(s_l, s', p) trong đó s_l là cạnh nằm bên trái s'
11.   Gọi s'' là cạnh nằm tận cùng bên phải $U(p) \cup C(p)$ trong cây T
12.   FindNewEvent(s'', s_r, p) trong đó s_r là cạnh nằm bên phải s''

Thủ tục FindNewEvent(s_l, s_r, p) được thực hiện như sau.

FindNewEvent(s_l, s_r, p)

1. **if** s_l và s_r cắt nhau tại một điểm nằm dưới đường thẳng quét hoặc thuộc đường quét và ở bên phải event point p , và giao điểm chưa xuất hiện trong cây event Q
2.   **then** Thêm giao điểm đó vào cây event Q

1.3 Tính Đúng Dẫn và Độ Phức Tạp Thuật Toán

Tính đúng dẫn và độ phức tạp thuật toán được chứng minh trong [1] thông qua các bổ đề và định lý sau.

Bổ đề 1.2 Thuật toán FindIntersections liệt kê ra được tất cả các giao điểm giữa các đoạn thẳng.

Bổ đề 1.3 Thuật toán FindIntersection chạy với độ phức tạp thời gian là $O(n \log n + I \log n)$ trong đó n là số cạnh trong mặt phẳng, và I là số giao điểm giữa các cạnh trong mặt phẳng.

Định lý 1 Cho S là tập hợp gồm n đoạn thẳng trong mặt phẳng. Tất cả các giao điểm, cùng với các cạnh đi qua chúng đều có thể tìm kiếm trong thời gian $O(n \log n + I \log n)$ và chiếm $O(n)$ bộ nhớ, với I là số giao điểm có trong mặt phẳng.

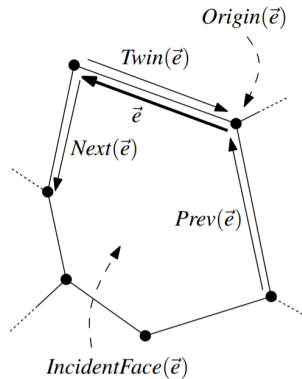
2 Cấu Trúc Nửa Cạnh

Chúng ta đã giải quyết được trường hợp đơn giản nhất của bài toán giao hai phân hoạch: giao của các đoạn thẳng trong mặt phẳng. Thực tế, các phân hoạch có cấu trúc phức tạp hơn: chúng là phân hoạch của một mặt phẳng thành các vùng được dán nhãn. Ví dụ: Một bản đồ chuyên về rừng ở Canada được phân cụm thành các vùng có nhãn "thông", "rừng lá", "bạch dương", "hỗn hợp".

Trước khi đưa ra giải thuật về việc tính toán giao của hai phân hoạch, ta phải xây dựng một biểu diễn phù hợp cho các phân hoạch. Lưu một phân hoạch như một tập hợp các đoạn thẳng không phải là một ý tưởng hay. Việc liệt kê biên của một vùng sẽ khá phức tạp. Nó sẽ tốt hơn nếu ta kết hợp các thông tin cấu trúc như: các đoạn thẳng nào là biên của vùng, vùng nào liền kề, v.v...

Trong bản báo cáo này, ta chỉ xét các phân hoạch phẳng được tạo ra bởi các đồ thị phẳng. Phân hoạch như vậy được gọi là liên thông nếu đồ thị tạo ra nó liên thông. Tương ứng mỗi nút của đồ thị là một đỉnh, mỗi cung được gọi là một cạnh. Ta chỉ xét các cạnh là đoạn thẳng, mặc dù về nguyên tắc các cạnh không cần phải thẳng. Một mặt của phân hoạch là một tập con lớn nhất (theo nghĩa bao hàm) của đồ thị và không bao gồm các đỉnh. Thế nên mặt là một miền đa giác mở mà biên của nó được giới hạn bởi các cạnh và các đỉnh của phân hoạch. Độ phức tạp của phân hoạch là tổng số đỉnh, số cạnh và số mặt của phân hoạch đó. Nếu một đỉnh là đầu mút của cạnh thì ta nói đỉnh và cạnh đó kề nhau. Tương tự, mặt và cạnh thuộc biên của nó kề nhau, mặt và đỉnh thuộc biên của nó kề nhau.

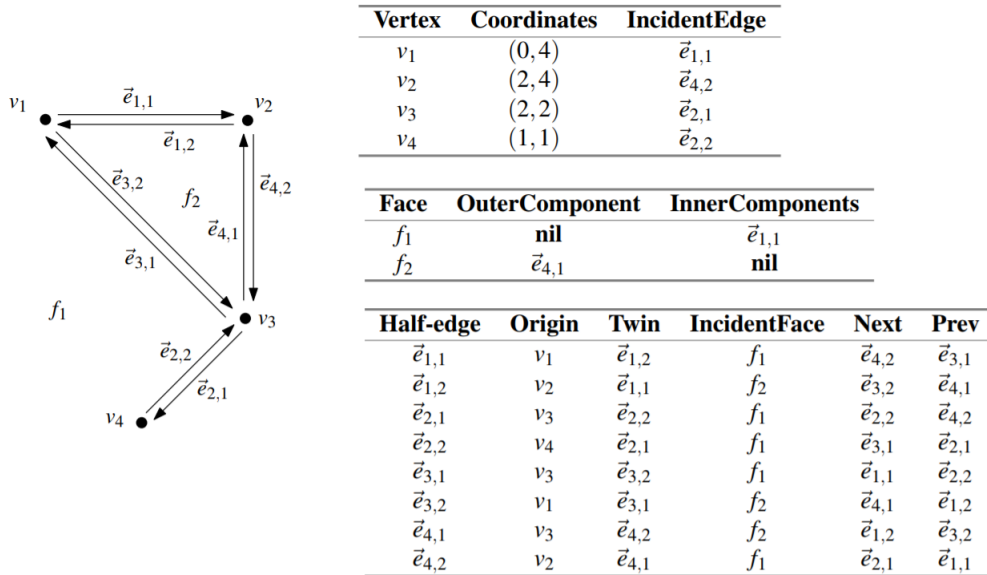
Một cấu trúc nửa cạnh lưu trữ các thông tin về mặt, cạnh và đỉnh của phân hoạch. Bên cạnh thông tin hình học, ta có thể lưu trữ thêm các thông tin bổ sung. Để quét biên của một mặt phẳng theo thứ tự ngược chiều kim đồng hồ, ta chỉ cần lưu lại con trỏ mỗi cạnh tới cạnh tiếp theo. Đôi khi, ta cũng cần thiết phải đi theo đường biên theo hướng ngược lại, nên ta lưu lại con trỏ tới cạnh liền trước. Một cạnh thuộc hai mặt nên ta cũng cần hai con trỏ để lưu trữ nó. Nó rất thuận tiện để xét hai mặt khác nhau của một cạnh như là hai nửa cạnh. Điều đó có nghĩa từ nửa cạnh ta có thể biết được 1 mặt chứa nửa cạnh đó. Hai nửa cạnh của một cạnh ta gọi chúng là hai nửa cạnh đối nhau hay hai nửa cạnh song sinh. Để xác định hướng một nửa cạnh: theo ngược chiều kim đồng hồ, ta đi xung quanh biên của mặt của nửa cạnh sao cho tay trái ta hướng vào miền trong của mặt. Sau khi xác định hướng của một nửa cạnh, ta dễ dàng xác định điểm đầu và điểm cuối của nửa cạnh. Nếu nửa cạnh $\vec{e}$ có điểm đầu là v và điểm cuối là w thì nửa cạnh đối của $\vec{e}$ sẽ có điểm đầu là w và điểm cuối là v . Để biết biên của một mặt, ta cần lưu lại con trỏ trong thuộc tính mặt một nửa cạnh bất kỳ thuộc mặt đó. Xuất phát từ nửa cạnh đó ta có thể di chuyển tới nửa cạnh tiếp theo và quét hết biên của mặt chứa nửa cạnh đó.

Hình 4: Cấu trúc nửa cạnh

Tóm lại, Cấu trúc nửa cạnh bao gồm 3 thuộc tính: các đỉnh, các mặt, các nửa cạnh. Trong đó:

- Các đỉnh v lưu lại tọa độ của v trong một trường gọi là *Coordinates* và con trỏ *IncidentEdge()* của một nửa cạnh có v làm gốc.
- Các mặt f lưu con trỏ *OuterComponent* cho một nửa cạnh thuộc biên của f . Đối với mặt ngoài (mặt không giới hạn), con trỏ này là **nil**. Các mặt cũng lưu danh sách *InnerComponents* - chứa các con trỏ chỉ tới một nửa cạnh tương ứng với mỗi hố trong mặt đó.
- Các nửa cạnh $\vec{e}$ lưu con trỏ *Origin* - gốc của nửa cạnh, con trỏ *Twin* - nửa cạnh đối của $\vec{e}$ và con trỏ *IncidentFace* - mặt kề với nửa cạnh $\vec{e}$. Chúng ta không cần lưu đỉnh cuối của $\vec{e}$ vì nó là $Origin(Twin(\vec{e}))$. Gốc của nửa cạnh được chọn sao cho $IncidentFace(\vec{e})$ nằm ở bên trái của $\vec{e}$ khi ta đi từ đỉnh gốc đến đỉnh cuối của $\vec{e}$. Bản ghi nửa cạnh cũng lưu con trỏ *Next*($\vec{e}$) và *Prev*($\vec{e}$) tương ứng với cạnh tiếp theo và cạnh trước thuộc biên của $IncidentFace(\vec{e})$. Như vậy, *Next*($\vec{e}$) là nửa cạnh thuộc biên của $IncidentFace(\vec{e})$ mà có đỉnh cuối của $\vec{e}$ là gốc và *Prev*($\vec{e}$) là nửa cạnh thuộc biên của $IncidentFace(\vec{e})$ mà có $Origin(\vec{e})$ là đỉnh cuối.

Hình 5: Ví dụ về cấu trúc nửa cạnh

3 Giao Phân Hoạch

3.1 Phát Biểu Bài Toán

3.2 Xây Dựng Thuật Toán

3.3 Tính Đúng Dắn và Độ Phức Tạp

4 Kết Quả

5 Conclusion

“I always thought something was fundamentally wrong with the universe” [?]